

เนหะมีย์

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

บท 1

- 1** ้อยคำของเนหะมีย์ บุตรชายฮาคาเลียห์ ต่อมาในเดือนคิสลิว ในปีที่ยี่สิบขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสุสาปราสาท
- 2** ฮานานีพี่น้องของข้าพเจ้าคนหนึ่งมาจากยูดาห์กับชายบางคน ข้าพเจ้าได้ไต่ถามถึงพวกยิวที่หนีได้ ผู้ซึ่งเหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย และถามเรื่องเกี่ยวกับเยรูซาเล็ม
- 3** เขาทั้งหลายพูดกับข้าพเจ้าว่า "ผู้ที่เหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยซึ่งอยู่ในมณฑลมีความลำบากและความอับอายมาก กำแพงเมืองเยรูซาเล็มก็พังลง และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย"
- 4** อยู่มาเมื่อข้าพเจ้าได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็นั่งลงร้องไห้และโศกเศร้าอยู่หลายวัน ข้าพเจ้าอดอาหารและอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์เรื่อยมา
- 5** ข้าพเจ้าทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ พระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งและน่าเกรงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและดำรงความเมตตาต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์
- 6** ขอพระองค์ทรงเงี่ยพระกรรณสดับ และขอทรงลืมนพระเนตรของพระองค์ดูอยู่ เพื่อจะทรงฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าทูลอธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์ ณ บัดนี้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อประชาชนอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์ สารภาพบาปของประชาชนอิสราเอล ซึ่งข้าพเจ้าทูลทูลทั้งหลายได้กระทำให้บาปต่อพระองค์ ด้วยว่าข้าพเจ้าองค์กับเรือนบรรพบุรุษของข้าพเจ้าองค์ทำบาปแล้ว
- 7** ข้าพเจ้าทูลทูลทั้งหลายประพฤติเลวทรามมากต่อพระองค์ และมิได้รักษาพระบัญญัติ กฎเกณฑ์ และคำตัดสินซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาไว้กับโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์
- 8** ขอพระองค์ทรงระลึกถึงพระวาทะซึ่งพระองค์ได้บัญชาไว้กับโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ว่า 'ถ้าเจ้าทั้งหลายกระทำการละเมิด เราจะกระจ่ายเจ้าทั้งหลายไปในหมู่ชนชาติทั้งหลาย
- 9** ถ้าเจ้ากลับมาหาเรา และรักษาบัญญัติของเราและประพฤติตาม ถึงแม้ว่าพวกเจ้ากระจัดกระจายไปอยู่ใต้ฟ้าที่ไกลที่สุด เราจะรวบรวมเจ้ามาจากที่นั่น และนำเจ้ามายังสถานที่ซึ่งเราได้เลือกไว้ เพื่อกระทำให้นามของเราดำรงอยู่ที่นั่น'
- 10** เขาเหล่านี้เป็นผู้รับใช้และเป็นประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ด้วยฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ของพระองค์ และด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์
- 11** ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าทูลวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณตั้งพระทัยสดับฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำอธิษฐานของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ปรารถนาจะยำเกรงพระนามของพระองค์ ข้าพเจ้าทูลวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงให้ผู้รับใช้ของพระองค์จำเริญขึ้นในวันนี้ และขอทรงโปรดให้เขาได้รับความเมตตาในสายตาของชายคนนั้น" ขณะนั้น ข้าพเจ้าเป็นพนักงานเชิญถ้วยเสวยของกษัตริย์

บท 2

- 1** และอยู่มาในเดือนนีสาน ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส เมื่อน้ำองุ่นจัดตั้งไว้ตรงพระพักตร์พระองค์ ข้าพเจ้าก็นำองุ่นถวายกษัตริย์ แต่ก่อนนี้ข้าพเจ้ามิได้โศกเศร้าต่อพระพักตร์พระองค์
- 2** ด้วยเหตุนี้กษัตริย์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ทำไมสีหน้าของเจ้าจึงเศร้าหมอง เจ้าก็ไม่เจ็บไม่ป่วยมิใช่หรือ เห็นจะไม่มีอะไรนอกจากเศร้าใจ" และข้าพเจ้าก็เกรงกลัวยิ่งนัก
- 3** ข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า "ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญเป็นนิตย์เถิด ไฉนสีหน้าของข้าพเจ้าจะไม่เศร้าหมองเล่าในเมื่อ

เมืองสถานที่ฝังศพของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ร้างเปล่าอยู่ และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย"

4 แล้วกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าปรารถนาจะขออะไร" ข้าพเจ้าจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าของฟ้าสวรรค์

5 และข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าผู้รับใช้ของพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ให้ไปยังยูดาห์ ยังเมืองซึ่งเป็นที่ฝังศพของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะสร้างขึ้นใหม่"

6 และกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า (มีพระราชินีประทับข้างพระองค์) ว่า "เจ้าจะไปนานสักเท่าใด เมื่อไรเจ้าจะกลับมา" จึงเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ที่จะให้ข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าก็กำหนดเวลาให้พระองค์ทรงทราบ

7 และข้าพเจ้ากราบทูลกษัตริย์ว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงโปรดมีพระราชสารให้ข้าพระองค์นำไปถึงผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น เพื่อเขาจะได้อนุญาตให้ข้าพระองค์ผ่านไปจนข้าพระองค์จะไปถึงยูดาห์"

8 และพระราชสารถึงอาสาฟเจ้าพนักงานผู้ดูแลป่าไม้หลวง เพื่อเขาจะได้ให้ไม้แก่ข้าพระองค์ เพื่อทำคานประตูประราชวังของพระนิเวศ และทำกำแพงเมือง และเพื่อทำบ้านที่ข้าพระองค์จะได้เข้าอาศัย" กษัตริย์ก็ทรงพระราชทานให้ตามพระหัตถ์อันประเสริฐของพระเจ้าของข้าพเจ้าที่อยู่เหนือข้าพเจ้า

9 แล้วข้าพเจ้ามายังผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น และมอบพระราชสารของกษัตริย์ให้แก่เขา อนึ่งกษัตริย์ทรงจัดให้นายทหารและพลม้าไปกับข้าพเจ้าด้วย

10 แต่เมื่อสันบาลัสทชาวโฮโรนาอิม และโทบิอาห์คนอัมโมนข้าราชการได้ยินเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ไม่พอใจเขาอย่างยิ่งที่มีคนมาหาความสุขให้คนอิสราเอล

11 ข้าพเจ้าจึงมายังเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่นสามวัน

12 แล้วข้าพเจ้าลุกขึ้นในกลางคืน คือข้าพเจ้ากับบางคนที่อยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้บอกผู้หนึ่งผู้ใดถึงเรื่องที่พระเจ้าของข้าพเจ้าดลใจข้าพเจ้าให้กระทำเพื่อเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าไม่มีสัตว์อื่นกับข้าพเจ้านอกจากสัตว์ที่ข้าพเจ้าขี่อยู่

13 ในกลางคืนข้าพเจ้าออกไปทางประตูหุบเขา ถึงบ่อมังกร และถึงประตูกองขยะ และข้าพเจ้าได้ตรวจดูกำแพงเยรูซาเล็มที่พัง และประตูเมืองที่ถูกไฟทำลาย

14 แล้วข้าพเจ้าก็ไปตอยังประตูน้ำพุ ถึงสระหลวง แต่ไม่มีที่ที่จะให้สัตว์ซึ่งข้าพเจ้าขี่อยู่ผ่านไป

15 แล้วข้าพเจ้าขึ้นไปกลางคืนทางลำธารและตรวจดูกำแพง แล้วกลับมาเข้าทางประตูหุบเขากลับที่เดิม

16 ส่วนพวกเจ้าหน้าที่ก็ไม่ทราบข้าพเจ้าไปไหน หรือข้าพเจ้าทำอะไร และข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้อบอกพวกยิว บรรดาปุโรหิต พวกขุนนาง พวกเจ้าหน้าที่ และคนอื่นๆที่จะรับผิดชอบการงาน

17 แล้วข้าพเจ้าพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่าเราตกอยู่ในความลำบากอย่างไร ที่เยรูซาเล็มสลักหักพังลง และไฟไหม้ประตูเมืองเสีย นั้น มาเกิด ให้เราสร้างกำแพงเยรูซาเล็มขึ้น เพื่อเราจะไม่ต้องอับอายขายหน้าอีก"

18 แล้วข้าพเจ้าบอกเขาถึงการที่พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า เพื่อยังผลดี ทั้งพระวาทะซึ่งกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า และเขาทั้งหลายพูดว่า "ให้เราลุกขึ้นสร้างเถิด" เขาก็ปลงใจลงมือทำการดีนั้น

19 แต่เมื่อสันบาลัสทคนโฮโรนาอิม และโทบิอาห์ข้าราชการ คนอัมโมน กับเกเซมชาวอาระเบียได้ยินเรื่องนั้น เขาทั้งหลายเยาะเย้ยและดูถูกเรา พูดว่า "เจ้าทั้งหลายทำอะไรกันนี้ เจ้ากำลังกบฏต่อกษัตริย์หรือ"

20 แล้วข้าพเจ้าตอบเขาทั้งหลายว่า "พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงให้เรากระทำสำเร็จ และเราทั้งหลายผู้รับใช้ของพระองค์จะลุกขึ้นสร้าง แต่ท่านทั้งหลายไม่มีส่วนหรือสิทธิหรือที่ระลึกในเยรูซาเล็ม"

บท 3

1 แล้วเอลียาซิบมหาปุโรหิตได้ลุกขึ้นพร้อมกับพี่น้องของท่าน บรรดาปุโรหิต และเขาทั้งหลายได้สร้างประตูกะ เขาได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์และได้ตั้งบานประตู เขาทั้งหลายได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์จนถึงหอคอยเมอาห์ไกลไปจนถึงหอคอยฮานันเอล

2 และถัดท่านไป คนชาวเยรีโคก็ได้สร้าง และถัดเขาไป ศักเกอร์บุตรชายอิมรีก็ได้สร้าง

3 และลูกหลานของหัสเสนอาห์ได้สร้างประตูปลา เขาได้วางวงกบและได้ตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู

4 ถัดเขาไปเมเรโหมบุตรชายอูร์อาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮักโซสได้ซ่อมแซม และถัดเขาไปเมซูลามบุตรชายเบเรคียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมเซชาเบลได้ซ่อมแซม และถัดเขาไปซาโดกบุตรชายบาอานาได้ซ่อมแซม

5 และถัดเขาไปชาวเทโคอาได้ซ่อมแซม แต่พวกขุนนางของเขาไม่ยอมเอาคอมารับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาทั้งหลาย

6 และเยโฮยาดบุตรชายปาเสอาห์ และเมซูลามบุตรชายเบโลไดอาห์ได้ซ่อมแซมประตูเกา เขาวางวงกบและตั้งบาน

ประตู่ ติดลูกสลักและดาลประตู่

7 และถัดเขาไป คือ เมลาติยาห์ชาวกิเบโอน และยาโดนชาวเมโรโนท คนเมืองกิเบโอนและเมืองมิสปาห์ได้ซ่อมแซมซึ่งอยู่ใต้ปกครองของเจ้าเมืองฟากแม่น้ำข้างนี้

8 ถัดเขาไปคืออุสซีเอลบุตรชายฮารฮายาห์ช่างทองได้ซ่อมแซม ถัดเขาไปคือฮานันยาห์ผู้เป็นบุตรชายของช่างน้ำหอมคนหนึ่งได้ซ่อมแซม เขาบูรณะเยรูซาเล็มไกลไปจนถึงตอนกำแพงกว้าง

9 ถัดเขาไป คือเรไฟยาห์บุตรชายเฮอร์ ผู้ปกครองแขวงครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็มได้ซ่อมแซม

10 ถัดเขาไปคือ เยดาياهوบุตรชายฮารูมฟ์ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับบ้านของเขา และถัดเขาไปคือ อัทธัษบุตรชายฮาซันนิยาห์ได้ซ่อมแซม

11 มัลคิยาห์บุตรชายฮาริม และหัสซูบุตรชายปาห์ทโมอัธได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง และหอคอยเตาอบ

12 ถัดเขาไปคือ ชัลลุมบุตรชายอัลโลเทซ ผู้ปกครองแขวงครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็มได้ซ่อมแซม ทั้งตัวเขาและบุตรสาวของเขา

13 ฮานูนและชาวเมืองศานโนอาห์ได้ซ่อมแซมประตูหุบเขา เขาสร้างประตูขึ้นใหม่และตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู และซ่อมแซมกำแพงระยะพื้นสอกไกลไปจนถึงประตูกองขยะ

14 มัลคิยาห์บุตรชายเรคาบ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งของแขวงเบธฮัคเคเรม ได้ซ่อมประตูกองขยะ เขาสร้างและตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู

15 ชัลลุมบุตรชายคลโฮเซห์ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งของแขวงมิสปาห์ ได้ซ่อมแซมประตูน้ำพุ ได้สร้างประตู สร้างมุงและตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู ท่านได้สร้างกำแพงสระสิโลอาห์ตรงไปทางราชอุทยานไกลไปจนถึงบันไดซึ่งลงไปจากนครดาวิด

16 ถัดเขาไปเนหะมีย์บุตรชายอัสบูก ผู้ปกครองแขวงเบธซूरครึ่งหนึ่งได้ซ่อมแซม ไปจนถึงที่ตรงข้ามกับอุโมงค์ฝังศพของดาวิด ถึงสระขุดและถึงโรงทแกล้วทหาร

17 ถัดเขาไปคนเลวีได้ซ่อมแซม คือ เรฮูมบุตรชายบานี ถัดเขาไปคือ ฮาซาบิยาห์ ผู้ปกครองแขวงเคอิลาห์ครึ่งหนึ่ง ได้ซ่อมแซมส่วนของเขา

18 ถัดเขาไปที่ฟ่อนของเขาได้ซ่อมแซมคือ บัฟวัยบุตรชายเฮนาดัด ผู้ปกครองแขวงเคอิลาห์ครึ่งหนึ่ง

19 ถัดเขาไปคือ เอเซอร์บุตรชายเยชูอา ผู้ปกครองเมืองมิสปาห์ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่งตรงข้ามกับทางขึ้นไปยังคสังอาวุธตรงที่มุมหักของกำแพง

20 ถัดเขาไปคือ บารุกบุตรชายสับบัย ได้ซ่อมแซมอย่างร้อนใจอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่มุมหักของกำแพงจนถึงประตูเรือนของเอลียาชีมมหาปุโรหิต

21 ถัดเขาไปคือ เมเรโมบุตรชายอูร์อิอาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮักโซส ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่ประตูเรือนของเอลียาชีมถึงปลายเรือนของเอลียาชีม

22 ถัดเขาไปคือบรดาปุโรหิตชาวที่ราบได้ซ่อมแซม

23 ถัดเขาไปคือ เบนยามินและหัสซูบ ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับบ้านของเขาทั้งหลาย ถัดเขาไปคือ อาซาริยาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาณานิยาห์ได้ซ่อมแซมข้างเรือนของเขาเอง

24 ถัดเขาไปคือ บินนุบุตรชายฮานาดัดได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่บ้านของอาซาริยาห์ถึงมุมหักของกำแพง คือถึงมุมเหลี่ยม

25 ปาลาลบุตรชายอุซัยได้ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับมุมหักของกำแพง และหอคอยที่ยื่นจากพระราชวังหลังบนที่ลานทหารรักษาพระองค์ ถัดเขาไปคือ เปดาياهوบุตรชายปาโรซ

26 และคนใช้ประจำพระวิหารอยู่ที่โอเฟล ได้ซ่อมแซมไปจนถึงที่ตรงข้ามกับประตูน้ำทางด้านตะวันออกและที่หอคอยยื่นออกไป

27 ถัดเขาไปชาวเทโคอาได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่งตรงข้ามกับหอคอยใหญ่ที่ยื่นออกไปไกลไปจนถึงประตูเมืองโอเฟล

28 บรดาปุโรหิตได้ซ่อมแซมเหนือประตูม้าขึ้นไป ต่างก็ซ่อมที่ตรงข้ามกับเรือนของตน

29 ถัดเขาไป ชาวโดกบุตรชายอิมเมอร์ ได้ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับเรือนของเขา ถัดเขาไป เซไมอาห์บุตรชายเชคานิยาห์คนเฝ้าประตูตะวันออกได้ซ่อมแซม

30 ถัดเขาไป ฮานันยาห์บุตรชายเชเลมียาห์ และฮานูนบุตรชายคนที่หกของศาลาฟ ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ถัดเขาไปคือ เมซูลลามบุตรชายเบเรคิยาห์ ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับห้องของเขา

31 ถัดเขาไป มัลคิยาห์บุตรชายของช่างทองคนหนึ่งได้ซ่อมแซมโกลีไปจนถึงเรือนของคนใช้ประจำพระวิหาร และของพ่อค้า ตรงข้ามกับประตูมิลาคัด จนถึงห้องชั้นบนที่มูม

32 และระหว่างห้องชั้นบนที่มูมกับประตูแคะนั้น บรรดาช่างทองและพ่อค้าได้ซ่อมแซม

บท 4

ต่อมาเมื่อสันบาลัทได้ยินว่าเรากำลังก่อสร้างกำแพง เขาโกรธและเดือดดาลมาก และเขาเยาะเย้ยพวกยิว

2 และเขาพูดต่อหน้าพี่น้องของเขาและต่อหน้ากองทัพของสะมาเรียว่า "พวกยิวที่อ่อนแอเหล่านี้ทำอะไรกัน เขาจะซ่อมกันหรือ เขาจะทำสัตว์บูชาหรือ เขาจะทำให้เสร็จในวันเดียวหรือ เขาจะเอาหินที่ถูกเผาจากกองขยะมาใช้อีกหรือ"

3 โทบิอาห์คนอัมโมนอยู่ข้างๆท่าน และเขาพูดว่า "เออ สิ่งที่เรากำลังสร้างอยู่นั้น ถ้าสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งวิ่งขึ้นไป มันจะพังกำแพงหินของเราลงมา"

4 "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงสดับ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นที่ดูถูกดูหมิ่น ขอทรงเห็นการเยาะเย้ยของเราให้ตกบนศีรษะของเราเอง และขอทรงมอบเราไว้ให้ถูกปล้นบนแผ่นดินที่เราจะไปเป็นเชลยนั้น

5 ขออย่าทรงปกปิดความชั่วช้าของเราไว้ และอย่าลบล้างบาปของเราทั้งหลายต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เพราะเราทั้งหลายได้ยั่วเย้าให้ทรงกริ้วต่อหน้าบรรดาผู้ก่อสร้าง"

6 เราจึงสร้างกำแพงขึ้น และกำแพงทั้งสี่นั้นก็ต่อกันสูงครึ่งหนึ่งแล้ว เพราะประชาชนมีน้ำใจที่จะทำงาน

7 แต่ต่อมาเมื่อสันบาลัทและโทบิอาห์ กับชาวอาระเบีย และคนอัมโมน และชาวอัสโตโดได้ยินว่า การซ่อมแซมกำแพงเยรูซาเล็มนั้นกำลังคืบหน้าต่อไป และกำลังปิดช่องโหว่ต่างๆ เขาทั้งหลายก็โกรธมาก

8 และเขาก็ปองร้ายกันจะมาสู้รบกับเยรูซาเล็ม และก่อการโกลาหลขึ้นในนั้น

9 แต่เราทั้งหลายได้อ้อนวอนต่อพระเจ้าของเรา และวางยามป้องกันเราทั้งหลายทั้งกลางวันและกลางคืน

10 แต่ยูดาห์กล่าวว่า "เรียวแรงของคนที่ยืนของก็กำลังทรุดลง และมีสิ่งสลักหักพังมาก เราไม่สามารถสร้างกำแพงได้"

11 และศัตรูของเรากล่าวว่า "เขาจะไม่รู้ไม่เห็นจนกว่าเราจะเข้ามาท่ามกลางเขาและฆ่าเขา กับยับยั้งงานของเขา"

12 ต่อมาเมื่อพวกยิวที่อยู่ใกล้เขาทั้งหลายมาก็ได้บอกเราตั้งสิบครั้งว่า "เขาจะลุกขึ้นมาต่อสู้เราจากที่อยู่ของเขาทุกแห่ง"

13 ข้าพเจ้าจึงตั้งประชาชนไว้ในส่วนที่ต่ำที่สุดข้างหลังกำแพง และในที่สูง ตามครอบครัวของเขา โดยมีดาบ หอก และคันธนู

14 ข้าพเจ้ามองดู แล้วลุกขึ้นพูดกับขุนนางและเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย กับคนนอกนั้นว่า "อย่ากลัวเขาเลย จงระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งและนาเกรงกลัว และต่อสู้เพื่อพี่น้องของท่าน บุตรชายบุตรสาวของท่าน ภรรยาและเรือนของท่าน"

15 อยู่มาเมื่อศัตรูของเราได้ยินว่าเราได้ยินเรื่องแล้ว และพระเจ้าได้ทรงทำลายแผนงานของเขา เราต่างก็กลับมายังกำแพงที่งานของตนทุกคน

16 ตั้งแต่วันนั้นมา ผู้รับใช้ของข้าพเจ้าครั้งหนึ่งทำการก่อสร้าง อีกครั้งหนึ่งถือหอก โล่ คันธนู และเลื่อยเกราะ บรรดาประมุขทั้งหลายหนุนหลังบรรดาวงศ์วานยูดาห์

17 ผู้ที่ก่อสร้างกำแพง และบรรดาผู้ที่ยืนของกับผู้ที่ยกของขึ้น ทุกคนมือหนึ่งทำงาน อีกมือหนึ่งถืออาวุธไว้

18 ผู้ก่อสร้างทุกคนมีดาบคาดอยู่ที่ซี่ข้างขณะที่เขาสร้าง ชายที่เป่าแตรอยู่ข้างข้าพเจ้า

19 ข้าพเจ้าพูดกับขุนนางและเจ้าหน้าที่ที่ทั้งปวงกับคนนอกนั้นว่า "การงานก็ใหญ่โตและกระจายกันไปมาก เพราะเราแยกกันอยู่บนกำแพงห่างจากกัน

20 เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินเสียงแตรอยู่ตรงไหน จงวิ่งกรูกันไปที่พวกเรา พระเจ้าของเราทั้งหลายจะทรงต่อสู้เพื่อพวกเรา"

21 เราจึงทำงานกัน พวกเราครั้งหนึ่งถือหอกตั้งแต่เช้ามีดจนดาวขึ้น

22 ครั้งนั้น ข้าพเจ้าพูดกับประชาชนอีกว่า "ขอให้ผู้ชายทุกคนกับคนใช้ของเราด้วยค้างคืนเสียภายในเยรูซาเล็ม เพื่อเขาจะเป็นยามให้เราในกลางคืนและทางานกลางวัน"

23 ข้าพเจ้า พี่น้องของข้าพเจ้า หรือคนใช้ของข้าพเจ้า หรือคนยามผู้ติดตามข้าพเจ้าก็ดี ไม่มีใครถอดเครื่องแต่งกายออก เว้นแต่เหล่าคนที่ถอดออกเพื่อซัก

มีเสียงร้องของประชาชนและของภรรยาของเขาอย่างเกรียวกราวกล่าวโทษพี่น้องพวกยิว

² เพราะมีคนหนึ่งที่กล่าวว่า "เรามักคนด้วยกัน ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเรา ขอให้เราได้ข้าว เพื่อเราจะได้รับประทานและมีชีวิตอยู่ได้"

³ และมีคนกล่าวว่า "เราต้องจำนำไร่นาของเรา สวนองุ่นของเรา และบ้านเรือนของเรา เพื่อจะได้ข้าว เพราะเหตุการณ์กันดารอาหาร"

⁴ และคนอื่นๆกล่าวว่า "เราได้ขอยืมเงินมาเป็นค่าภาษีถวายกษัตริย์ โดยจำนนานาและสวนองุ่นของเรา

⁵ เนื้อของเราเป็นเหมือนเนื้อพี่น้องของเรา ลูกของเราเหมือนกับลูกของเขา แต่ดูเถิด เรายังให้บุตรชายและบุตรสาวของเราเป็นทาส บุตรสาวของเราบางคนเป็นทาสแล้ว และเราไม่มีกำลังที่จะไถ่เขาเลย เพราะคนอื่นยัดนาและสวนองุ่นของเรา"

⁶ เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องของเขา และถ้อยคำของเขา ข้าพเจ้าก็โกรธมาก

⁷ ข้าพเจ้าตรัสตรองแล้วก็นำความนี้ไปกล่าวหาพวกขุนนางและเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าพูดกับเขาว่า "ท่านทั้งหลายต่างคนต่างได้ให้ยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยจากพี่น้องของตน" และข้าพเจ้าก็เรียกชุมนุมใหญ่มาสู้กับเขา

⁸ และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า "เราได้ไถ่พวกยิวพี่น้องของเราผู้ถูกขายไปยังคนต่างประเทศคืนมา ตามแต่เราจะสามารถทำได้ แต่ท่านกลับขายพี่น้องของท่าน เพื่อเขาจะได้ถูกขายให้แก่พวกเรา" คนทั้งหลายก็นิ่งอยู่ พูดไม่ออก

⁹ ข้าพเจ้าจึงว่า "สิ่งที่ท่านทั้งหลายทำอยู่นั้นไม่ดี ไม่ควรที่ท่านจะดำเนินในความยำเกรงพระเจ้าของเราทั้งหลาย เพื่อป้องกันการเยาะเย้ยของประชาชาติเหล่านั้น ซึ่งเป็นศัตรูของเราดอกหรือ

¹⁰ ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าพเจ้ากับพี่น้องของข้าพเจ้าและคนใช้ของข้าพเจ้าให้เขายืมเงินและยืมข้าว ให้เราเลิกการให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยนั้นเสียเถิด

¹¹ ในวันนี้ ขอจงคืนมา ไร่นา สวนองุ่น สวนมะกอกเทศ และเรือนของเขา และส่วนร้อยละของเงิน ข้าว น้ำมัน และน้ำมัน ซึ่งท่านได้ริบเอาจากเขานั้นเสีย"

¹² แล้วเขาทั้งหลายพูดว่า "เราจะคืนสิ่งเหล่านี้และจะไม่เรียกร้องสิ่งใดๆจากเขาทั้งหลาย เราจะกระทำตามที่ท่านพูด" และข้าพเจ้าก็เรียกบรรดาปุโรหิตมา และให้ปุโรหิตเอาคำปฏิญาณจากเขาทั้งหลายว่า เขาจะกระทำตามที่เขาสัญญาแล้วนั้น

¹³ ข้าพเจ้าก็สัสต์ดักของข้าพเจ้าด้วย และพูดว่า "ตั้งนั้นแหละถ้าคนใดมิได้กระทำตามสัญญานี้ ขอพระเจ้าทรงสัสต์เขาเสียจากเรือนของเขา และจากการงานของเขา ให้เขาถูกสัสต์ออกแล้วไปตัวเปล่า" และชุมนุมชนทั้งปวงกล่าวว่า "เอเมน" และได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์ แล้วประชาชนก็ได้กระทำตามที่เขาได้สัญญาไว้

¹⁴ "ยิ่งกว่านั้นอีก ตั้งแต่เวลาที่ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการในแผ่นดินยูดาห์ ตั้งแต่ปีที่สิบเจ็ดปีที่สามสิบสองแห่งรัชกาลกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส สิบสองปีด้วยกัน ข้าพเจ้าหรือพี่น้องของข้าพเจ้ามิได้รับประทานอาหารของตำแหน่งผู้ว่าราชการ

¹⁵ ผู้ว่าราชการคนที่อยู่ก่อนข้าพเจ้าได้เบียดเบียนประชาชน ได้เอาเงินเป็นค่าอาหารและน้ำองุ่นไปจากเขา นอกจากเงินวันละสี่สิบเซเซล แม้ข้าราชการของท่านก็ได้ใช้อำนาจเหนือประชาชน แต่ข้าพเจ้ามิได้กระทำเช่นนั้น เพราะความยำเกรงพระเจ้า

¹⁶ ข้าพเจ้ายังยึดงานสร้างกำแพงนี้อยู่ และมีได้ซื้อที่ดินเลย และคนใช้ของข้าพเจ้าทั้งสิ้นก็ได้ชุมนุมกันทำงานกันที่นั่น

¹⁷ ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้ามีคนหนึ่งร้อยห้าสิบร่วมสำรับกับข้าพเจ้า คือพวกยิวและเจ้าหน้าที่ นอกเหนือจากบรรดาผู้ที่มาอยู่กับเราทั้งหลายจากประชาชาติผู้ซึ่งอยู่รอบเรา

¹⁸ สิ่งที่เราได้เตรียมไว้ในวันหนึ่งๆ มีวัวตัวหนึ่ง และแกะที่คัดเลือกแล้วหกตัว เบ็ดไก่เขาก็จัดไว้ให้ข้าพเจ้าด้วย ในทุกๆสิบวันน้ำองุ่นมากมายหลายถุงหนึ่ง แม้จะมากอย่างนี้ ข้าพเจ้ามิได้เรียกร้องเอาส่วนอาหารของตำแหน่งผู้ว่าราชการ เพราะว่าการปรนนิบัตินั้นหนักหน้าชนชาตินี้อยู่แล้ว

¹⁹ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ขอทรงระลึกถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าองค์ได้กระทำเพื่อชนชาตินี้ให้เกิดผลดีเถิด"

- ๑ ยู่มาเมื่อมีรายงานให้สันบาลัท โทปิอาห์และเกษมชาวอาระเบียกับศัตรูอื่นๆของเราทั้งหลายได้ยินว่า ข้าพเจ้าได้ก่อกำแพง และไม่มีช่องโหว่เหลืออยู่ (แม้ว่าจนวันนั้นข้าพเจ้ายังไม่ได้ตั้งบานประตูที่ประตูเมือง)
- ๒ สันบาลัทกับเกษมใช้ให้มาหาข้าพเจ้าว่า "ขอเชิญมาพบกันในชนบทแห่งหนึ่งในที่ราบโอโน" แต่เขาทั้งหลายเจตนาจะทำอันตรายข้าพเจ้า
- ๓ ข้าพเจ้าก็ใช้ผู้สื่อสารไปหาพวกเขาว่า "ข้าพเจ้ากำลังทำงานใหญ่ ลงมาไม่ได้ ทำไมจะให้งานหยุดเสียในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานลงมาหาท่าน"
- ๔ แล้วเขาใช้ให้มาหาข้าพเจ้าอย่างนี้สี่ครั้ง ข้าพเจ้าก็ตอบเขาไปทางนองเดียวกัน
- ๕ สันบาลัทได้ส่งคนใช้ของท่านมาหาข้าพเจ้าในทางนองเดียวกันเป็นครั้งที่ห้า ถือจดหมายเปิดมา
- ๖ ในนั้นมีเขียนไว้ว่า "เขากล่าวกันในท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และเกษมก็กล่าวด้วยว่า ท่านและพวกยิวเจตนาจะกบฏ เหตุฉะนั้นแหละท่านจึงสร้างกำแพง และท่านปรารถนาจะเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ตามถ้อยคำนี้
- ๗ และท่านได้แต่งตั้งผู้พยากรณ์ไว้ให้ป่าวร้องเกี่ยวกับตัวท่านในเยรูซาเล็มว่า 'มีกษัตริย์ในยูดาห์' บัดนี้จะได้รายงานให้กษัตริย์ทรงทราบตามถ้อยคำเหล่านี้ เหตุฉะนั้นขอเชิญท่านมาหาหรือด้วยกัน"
- ๘ แล้วข้าพเจ้าก็ใช้ให้ไปหาเขากล่าวว่า "สิ่งที่ท่านกล่าวมานั้นเราไม่ได้กระทำกันเลย ท่านแสกสรรขึ้นตามใจของตนเอง"
- ๙ เพราะเขาทั้งหลายต้องการที่จะให้เราตกใจคิดว่า "มือของเขาจะผละจากงานไปเสีย และงานจะได้ไม่สำเร็จ" แต่ข้าแต่พระเจ้า บัดนี้ขอพระองค์ทรงเสริมกำลังมือของข้าพระองค์
- ๑๐ และข้าพเจ้าเข้าไปในเรือนของเฮโมอาห์ บุตรชายเดโลยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมเหทาเบล ผู้ที่เก็บตัวอยู่ เขาพูดว่า "ให้เราไปพบกันในพระนิเวศของพระเจ้าในพระวิหาร ให้เราปิดประตูพระวิหารเสีย เพราะเขาทั้งหลายจะมาฆ่าท่าน เวลากลางคืนเขาจะมาฆ่าท่านเสีย"
- ๑๑ แต่ข้าพเจ้าว่า "คนอย่างข้าพเจ้าจะหนีหรือ และคนอย่างข้าพเจ้าจะเข้าไปอยู่ในพระวิหารเพื่อช่วยชีวิตให้รอดได้หรือ ข้าพเจ้าจะไม่เข้าไป"
- ๑๒ และดูเถิด ข้าพเจ้าเข้าใจและเห็นว่า พระเจ้ามิได้ทรงใช้เขา แต่เขาได้พยากรณ์ใส่ร้ายข้าพเจ้า เพราะโทปิอาห์และสันบาลัทได้จ้างเขา
- ๑๓ เขาทั้งสองได้จ้างเขามาด้วยหวังจะให้ข้าพเจ้ากลัวแล้วกระทำเช่นนั้น จะได้บาปและเขาจะมีเรื่องป้ายร้ายข้าพเจ้าเพื่อจะเยาะเย้ยข้าพเจ้า
- ๑๔ "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงระลึกถึงโทปิอาห์และสันบาลัทตามสิ่งเหล่านี้ที่เขาได้กระทำ ทั้งโนอดียาห์หญิงผู้พยากรณ์และผู้พยากรณ์อื่นๆซึ่งต้องการให้ข้าพระองค์กลัว"
- ๑๕ กำแพงจึงสำเร็จในวันที่ยี่สิบห้าเดือนเอลูล ในห้าสิบสองวัน
- ๑๖ และอยู่มาเมื่อศัตรูทั้งสี่ของเราทั้งหลายได้ยิน และเมื่อประชาชาติทั้งปวงรอบเราก็เห็นแล้ว เขาก็น้อยเนื้อต่ำใจ เพราะเขาทั้งหลายหยิ่งรู้ว่งานนี้ที่ได้สำเร็จไปก็ด้วยพระเจ้าของเราทรงช่วยเหลือ
- ๑๗ ยิ่งกว่านั้นอีก ในครั้งนั้นขุนนางทั้งหลายของยูดาห์ก็ได้ส่งจดหมายหลายฉบับไปถึงโทปิอาห์ และจดหมายของโทปิอาห์ก็มาถึงเขา
- ๑๘ เพราะมีหลายคนในยูดาห์ได้ผูกพันกับเขาไว้ด้วยคำปฏิญาณ เพราะเขาเป็นบุตรเขยของเชดานียาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาราห์ และโยฮันันบุตรชายของเขาก็ได้รับบุตรสาวของเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายเบเรคียาห์เป็นภรรยาของตน
- ๑๙ เขาทั้งหลายพูดถึงความดีของโทปิอาห์ต่อหน้าข้าพเจ้าด้วย และรายงานคำของข้าพเจ้าไปให้เขา และโทปิอาห์ก็ได้ส่งจดหมายมาให้ข้าพเจ้า เพื่อให้กลัว

บท 7

- ๑ ือมาเมื่อสร้างกำแพงเสร็จ ข้าพเจ้าก็ตั้งบานประตู และผู้เฝ้าประตู นักร้องเพลง และแต่งตั้งคนเลวีไว้
- ๒ ข้าพเจ้ามอบให้ฮานานีพี่น้องของข้าพเจ้า และฮานันยาห์ผู้ดูแลสำนักพระราชวังเป็นผู้รับผิดชอบกรุงเยรูซาเล็ม เพราะเขาเป็นคนสัตย์ซื่อและยำเกรงพระเจ้ามากกว่าคนอื่นๆ
- ๓ ข้าพเจ้าพูดกับพวกเขาว่า "อย่าให้ประตูเมืองเยรูซาเล็มเปิดจนกว่าแดดจะร้อน และเมื่อเขาเย็นเฝ้ายามอยู่ ก็ให้ปิดและเอาดาลกันไว้ จงแต่งตั้งยามจากชาวเยรูซาเล็ม ต่างก็ประจำที่ของเขา และต่างก็อยู่ยามตรงข้ามเรือนของเขา"
- ๔ เมืองนั้นกว้างและใหญ่ แต่คนภายในน้อย และบ้านช่องก็ยังไม่สามารถสร้าง

- 5 แล้วพระเจ้าทรงดลใจข้าพเจ้าให้เรียกชุมนุมพวกขุนนาง และเจ้าหน้าที่และประชาชนเพื่อจะขึ้นทะเบียน
สำมะโนครัวเชื้อสาย ข้าพเจ้าพบหนังสือสำมะโนครัวเชื้อสายของคนที่ยืนมาครั้งก่อน ข้าพเจ้าเห็นเขียนไว้ว่า
- 6 ต่อไปนี้ เป็นประชาชนแห่งมณฑลที่ขึ้นมาจากการเป็นเชลยในพวกที่ถูกกวาดไป ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่ง
บาบิโลนได้กวาดไป เขาทั้งหลายกลับมายังเยรูซาเล็มและยูดาห์ ต่างกลับยังหัวเมืองของตน
- 7 เขาทั้งหลายที่กลับมากับเศรุบบาเบล เยชูอา เนหะมีย์ อาซารียาห์ ราอามิยาห์ นาหะมานี โมรเดคัย บิลชาน มีส
เปเรท บิกวัย เนฮูม บายานาห์ จำนวนผู้ชายของประชาชนอิสราเอลคือ
- 8 คนปาโรซ สองพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน
- 9 คนเซฟาเทียห์ สามร้อยเจ็ดสิบสองคน
- 10 คนอาราห์ หกร้อยห้าสิบสองคน
- 11 คนปาห์ทิมอับ คือลูกหลานของเยชูอาและโยอาบ สองพันแปดร้อยสิบแปดคน
- 12 คนเอลาม หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน
- 13 คนศัทธู แปดร้อยสี่สิบห้าคน
- 14 คนศักคัย เจ็ดร้อยหกสิบคน
- 15 คนบิณนุย หกร้อยสี่สิบแปดคน
- 16 คนบับยัย หกร้อยยี่สิบแปดคน
- 17 คนอัสกาต สองพันสามร้อยยี่สิบสองคน
- 18 คนอาโดนีคัม หกร้อยหกสิบเจ็ดคน
- 19 คนบิกวัย สองพันหกสิบเจ็ดคน
- 20 คนอาดีน หกร้อยห้าสิบห้าคน
- 21 คนอาเทอร์ของเซเซคิยาห์ เก้าสิบแปดคน
- 22 คนฮาซุม สามร้อยยี่สิบแปดคน
- 23 คนเบไซ สามร้อยยี่สิบสี่คน
- 24 คนฮาริฟ หนึ่งร้อยสิบสองคน
- 25 คนกิเบโอน เก้าสิบห้าคน
- 26 คนชาวเบธเลเฮมและเนโทฟาห์ หนึ่งร้อยแปดสิบแปดคน
- 27 คนชาวอานาโต หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน
- 28 คนชาวเบธอัสมาเวท สี่สิบสองคน
- 29 คนชาวคิริยาทเยอาริม เคฟีราห์ และเบเอโรท เจ็ดร้อยสี่สิบสามคน
- 30 คนชาวรามาห์ และเกบา หกร้อยยี่สิบเอ็ดคน
- 31 คนชาวมิคมาส หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน
- 32 คนชาวเบธเอลและอัย หนึ่งร้อยยี่สิบสามคน
- 33 คนชาวเนโบอีกแห่งหนึ่ง ห้าสิบสองคน
- 34 คนเอลามอีกคนหนึ่ง หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน
- 35 คนฮาริม สามร้อยยี่สิบคน
- 36 คนชาวเยรีโค สามร้อยสี่สิบห้าคน
- 37 คนชาวโลด ชาวฮาดีด และชาวโอโน เจ็ดร้อยยี่สิบเอ็ดคน
- 38 คนชาวเสนอาห์ สามพันเก้าร้อยสามสิบคน
- 39 บรรดาปุโรหิต คนเญดายาห์ คือวงศ์วานของเยชูอา เก้าร้อยเจ็ดสิบสามคน
- 40 คนอิมเมอร์ หนึ่งพันห้าสิบสองคน
- 41 คนปาซเซอร์ หนึ่งพันสองร้อยสี่สิบเจ็ดคน
- 42 คนฮาริม หนึ่งพันสิบเจ็ดคน
- 43 คนเลวี คือคนเยชูาคือ ของซัดมีเอล และของคนโฮเดวาร์ เจ็ดสิบสี่คน
- 44 บรรดานักร้องคือ คนอัสาฟ หนึ่งร้อยสี่สิบแปดคน

- 45 คนเฝ้าประตูคือ คนซัลลุม คนอาเทอร์ คนทัลโมน คนอักซูป คนฮาทีธา คนโซบัย หนึ่งร้อยสามสิบแปดคน
- 46 คนใช้ประจำพระวิหารคือ คนคีหะ คนฮาสุฟา คนทับบาโอท
- 47 คนเคโรส คนสืออา คนพาโดน
- 48 คนเลบานา คนฮากาบา คนซัลมัย
- 49 คนฮานัน คนกิดเดล คนกาฮาร์
- 50 คนเรอายาห์ คนเรชิน คนเนโคดา
- 51 คนกัสซาม คนอุสซาร์ คนปาเสอาห์
- 52 คนเบสัย คนเมอูนิม คนเนฟิซิม
- 53 คนบัคบูค คนฮาคุฟา คนฮารฮูร
- 54 คนบัสลัท คนเมหิดา คนฮารซา
- 55 คนบารโซส คนสิเสรา คนเทมาห์
- 56 คนเนซียาห์ คนฮาทิฟา
- 57 ลูกหลานผู้รับใช้ของซาโลมอน คนโสทัย คนโสเฟเรท คนเปรีดา
- 58 คนยาอาลา คนดาร์โคน คนกิดเดล
- 59 คนเซฟาทิยาห์ คนฮัทธิล คนโปเคเรทแห่งซาบาอิม คนอาโโมน
- 60 คนใช้ประจำพระวิหารทั้งสิ้น และลูกหลานแห่งข้าราชการของซาโลมอน มีสามร้อยเก้าสิบสองคน
- 61 ต่อไปนี้ เป็นบรรดาคนที่ขึ้นมาจากเทลเมลาร์ เทลฮารซา เกรูป อัดโดน และอิมเมอร์ แต่เขาพิสูจน์เรือนบรรพบุรุษของเขาหรือเชื้อสายของเขาไม่ได้ ว่าเขาเป็นคนอิสราเอลหรือไม่
- 62 คือคนเดลายาห์ คนโทบิอาห์ คนเนโคดา หกร้อยสี่สิบสองคน
- 63 จากบรรดาปุโรหิตด้วยคือ คนฮาบายาห์ คนอักโซส คนบารซิลัย ผู้มีภรรยาคนหนึ่งเป็นบุตรสาวของบารซิลัยคนกิเลอาด จึงได้ชื่อตามนั้น
- 64 คนเหล่านี้หาการลงทะเบียนของเขาในทะเบียนสำมะโนครัวเชื้อสาย แต่หาไม่พบ จึงถือว่าเป็นมลทิน และถูกตัดออกจากตำแหน่งปุโรหิต
- 65 ผู้ว่าราชการเมืองสั่งเขามิให้รับอาหารบริสุทธิ์ที่สุด จนกว่าจะมีปุโรหิตที่จะปรึกษากับอูริมและทุมมิมเสียก่อน
- 66 ชุมชนทั้งหมดด้วยกันมีสี่หมื่นสองพันสามร้อยหกสิบคน
- 67 นอกเหนือจากคนใช้ชายหญิงของเขา ซึ่งมีอยู่เจ็ดพันสามร้อยสามสิบเจ็ดคน และเขามีนักร้องสองร้อยสี่สิบห้าคน ทั้งชายและหญิง
- 68 ม้าของเขามีเจ็ดร้อยสามสิบหกตัว ล่อของเขามีสองร้อยสี่สิบห้าตัว
- 69 อูฐของเขามีสี่ร้อยสามสิบห้าตัว และลาของเขามีหกพันเจ็ดร้อยยี่สิบตัว
- 70 ประมุขของบรรพบุรุษบางคนได้ถวายให้แก่งาน ผู้ว่าราชการถวายเข้าพระคลังเป็นทองคำหนึ่งพันดาร์ริค ชามห้าสิบลูก เสือปุโรหิตห้าร้อยสามสิบตัว
- 71 และประมุขของบรรพบุรุษบางคนถวายให้แก่พระคลังของงาน เป็นทองคำสองหมื่นดาร์ริค เงินสองพันสองร้อยมาเน
- 72 และสิ่งที่ประชาชนส่วนที่เหลือถวายนั้น มีทองคำสองหมื่นดาร์ริค เงินสองพันมาเน และเสือปุโรหิตหกสิบเจ็ดตัว
- 73 ดังนั้นบรรดาปุโรหิต คนเลวี คนเฝ้าประตู นักร้อง ประชาชนบางคน คนใช้ประจำพระวิหาร และคนอิสราเอล ทั้งปวงอาศัยอยู่ในหัวเมืองของตน เมื่อถึงเดือนที่เจ็ด คนอิสราเอลอยู่ในหัวเมืองของเขาทั้งหลาย

บท 8

ประชาชนทั้งปวงได้ชุมนุมพร้อมหน้ากันที่ถนนซึ่งอยู่หน้าประตูน้ำ และเขาบอกเอสราธรรมาจารย์ให้นำหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่อิสราเอลนั้นมา

² เอสราปุโรหิตได้นำพระราชบัญญัติมาหน้าชุมนุมชน ทั้งชายและหญิง และบรรดาผู้ที่ฟังเข้าใจได้ ณ วันต้นของเดือนที่เจ็ด

³ และท่านหันหน้าไปทางถนนซึ่งอยู่หน้าประตูน้ำ อ่านตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงเที่ยงวัน ต่อหน้าผู้ชายผู้หญิงกับบรรดาผู้ที่ฟัง

เข้าใจได้ และประชาชนก็ตะลึงงันหนังสือพระราชบัญญัติ

4 เอสราธรรมาจารย์ยืนอยู่บนแท่นไม้ ซึ่งเขาทำไว้เพื่อการนี้ ช่างๆท่านมีมัททีธิยาห์ เซมา อานายาห์ อูรีอาห์ อิลคียาห์ และมาอาสอาห์ยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน กับมีเปดาเยห์ มิชาเอล มัลคียาห์ ฮาซุม ฮัซบัดดานาห์ เศคาริยาห์และเมซูลามอยู่ข้างซ้ายมือของท่าน

5 และเอสราได้เปิดหนังสือต่อสายตาของประชาชนทั้งปวง (เพราะท่านอยู่สูงกว่าประชาชนทั้งปวงนั้น) เมื่อท่านเปิดหนังสือประชาชนทั้งหมดก็ยืนขึ้น

6 เอสราสรรเสริญพระเยโฮวาห์ พระเจ้าใหญ่ยิ่ง และประชาชนทั้งปวงตอบว่า "เอเมน เอเมน" พร้อมกับยกมือขึ้น และเขาทั้งหลายโน้มตัวลงนมัสการพระเยโฮวาห์ ชบหน้าลงถึงดิน

7 อนึ่งเยชูอา บานี เซเรบิยาห์ ยามีน อักชูบ ชับเบธีย โยดียาห์ มาอาเสอาห์ เคลีทา อาซาริยาห์ โยซาบาด ฮานัน เปลียาห์และพวกคนเลวี ได้ช่วยประชาชนให้เข้าใจพระราชบัญญัติ ฝ่ายประชาชนก็ยังอยู่ในที่ของตน

8 และเขาทั้งหลายอ่านจากหนังสือ จากพระราชบัญญัติของพระเจ้าเป็นตอนๆ และเขาก็แปลความ ประชาชนจึงเข้าใจข้อความที่อ่านนั้น

9 และเนหะมีย์ที่เป็นผู้ว่าราชการ และเอสราปุโรหิตและธรรมาจารย์ และคนเลวีผู้สอนประชาชน ได้พูดกับประชาชนทั้งปวงว่า "วันนี้เป็นวันบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย อย่าคร่ำครวญหรือร้องไห้" เพราะประชาชนได้ร้องไห้เมื่อเขาได้ยินถ้อยคำของพระราชบัญญัติ

10 แล้วท่านพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ไปเถิด ไปรับประทานไขมัน และดื่มน้ำหวาน และส่งส่วนอาหารไปให้คนที่ไม่มีอะไรเตรียมไว้ เพราะว่าวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อย่าโศกเศร้าเลย เพราะความชื่นบานของตบในพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของท่าน"

11 บรรดาคนเลวีจึงให้ประชาชนทั้งปวงเจี๊ยบ กล่าวว่า "จงนิ่งเสีย เพราะวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ อย่าทุกข์โศกเลย"

12 และประชาชนทั้งปวงจึงไปกินและดื่มและส่งส่วนอาหาร เปรมปรีดิ์กันเป็นที่ยิ่ง เพราะเขาทั้งหลายเข้าใจถ้อยคำซึ่งประกาศให้เขาฟังนั้น

13 ณ วันที่สอง ประมุขของบรรพบุรุษแห่งประชาชนทั้งปวง พร้อมกับบรรดาปุโรหิตและคนเลวีมาหาเอสราธรรมาจารย์พร้อมกัน เพื่อจะศึกษาถ้อยคำของพระราชบัญญัติ

14 และเขาเห็นเขียนไว้ในพระราชบัญญัติว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ประชาชนอิสราเอลควรจะอยู่เพ็ญระหว่างเทศกาลเลี้ยงในเจ็ดเดือนที่เจ็ด

15 และเขาควรจะประกาศและป่าวร้องในหัวเมืองทั้งปวง และในเยรูซาเล็มว่า "จงออกไปที่ภูเข และนำกิ่งมะกอกเทศ กิ่งไม้สน กิ่งต้นน้ำมันเขียว ใบอินทผลัม และกิ่งไม้ใบดกอื่นๆ เพื่อทำเพิง ดังที่ได้เขียนไว้"

16 ประชาชนจึงออกไป เอากิ่งไม้เหล่านั้นมาและทำเพิงสำหรับตัวต่างอยู่บนหลังคาบ้านของตน และตามลานบ้านของตน และในลานพระนิเวศของพระเจ้า และในถนนที่ประตูน้ำ และในถนนที่ประตูเอฟราอิม

17 และชุมนุมชนทั้งปวง ผู้ได้กลับมาจากความเป็นเชลยได้ทำเพิงและพักอยู่ในเพิง เขามีความเปรมปรีดิ์ยิ่งนัก เพราะตั้งแต่สมัยของเยชูอาบุตรชายนูนถึงวันนั้นประชาชนอิสราเอลไม่ได้กระทำเลย

18 และทุกวันท่านอ่านจากหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้า ตั้งแต่วันแรกจนวันสุดท้าย เขาถือเทศกาลเลี้ยงอยู่เจ็ดวัน และในวันที่แปดมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ตามระเบียบปฏิบัติ

บท 9

1 ในวันนี้ยี่สิบสี่เดือนนี้ ประชาชนอิสราเอลได้ชุมนุมกันถืออดอาหาร และนุ่งหม้อผ้ากระสอบ และเอาดินใส่ศีรษะ

2 และเชื้อสายของอิสราเอลได้แยกตนออกจากชนต่างชาติทั้งปวง และยืนสารภาพบาปของตน และสารภาพความชั่วช้าแห่งบรรพบุรุษของเขา

3 และเขาลุกขึ้นในที่ของเขา และอ่านหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาอยู่สามชั่วโม่ง อีกสามชั่วโม่งเขาสารภาพและนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย

4 เยชูอา บานี ชัดมีเอล เซบานิยาห์ บุนนี เซเรบิยาห์ บานีและเคนานี คนเลวี ได้ยืนขึ้นที่บันได และเขาได้ร้องด้วยเสียงดังต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา

5 แล้วคนเลวี เยชูอา ชัดมีเอล บานี ฮาซันนิยาห์ เซเรบิยาห์ โยดียาห์ เซบานิยาห์ และเปธายาห์ กล่าวว่า "จงยืนขึ้นและสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายตั้งแต่นี้จนรณกาลจนนี้รณกาล สาธุการแด่พระนามอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ซึ่งยิ่งใหญ่เหนือการโมทนาและการสรรเสริญทั้งปวง

- 6 พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระองค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์อันสูงสุดพร้อมกับบิราร ทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์นั้น แผ่นดินโลกและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น ทะเลและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น และพระองค์ทรงรักษา สิ่งทั้งปวงเหล่านั้นไว้ และบิรารของฟ้าสวรรค์ได้นมัสการพระองค์
- 7 พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ทรงเลือกอับราม และทรงนำท่านออกมาจากเมืองเออร์แห่งประเทศเคลเดีย และ ทรงประทานนามท่านว่าอับราฮัม
- 8 และพระองค์ทรงเห็นว่าน้ำใจของท่านสัตย์ซื่อต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับท่าน ที่จะประทานแผ่นดินของคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอโมไรต์ คนเปอร์สซี คนเยบุส และคนเกอร์กาซีให้แก่เชื้อสาย ของท่าน และพระองค์ทรงกระทำให้คำตรัสของพระองค์สำเร็จ เพราะพระองค์ชอบธรรม
- 9 และพระองค์ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ในอียิปต์ และฟังเสียงร้องทุกข์ของเขา ทั้งหลายที่ทะเลแดง
- 10 และพระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์สู่ฟาโรห์และข้าราชการทั้งสิ้น และต่อประชาชนทั้งสิ้นแห่ง แผ่นดินของฟาโรห์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติอย่างหยิ่งยโสต่อบรรพบุรุษของข้าพระองค์ และพระนามของพระองค์ก็ลือไป ดังทุกวันนี้
- 11 และพระองค์ได้ทรงแยกทะเลต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาจึงเดินไปกลางทะเลบนดินแห้ง และพระองค์ได้ทรงเหวี่ยงผู้ ชมเหงเขาทั้งหลายลงในที่ลึกอย่างกับทรงเหวี่ยงหินลงไปในมหาสมุทร
- 12 ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงนำเขาในกลางวันด้วยเสาเมฆและในกลางคืนด้วยเสาเพลิง เพื่อให้แสงแก่เขาในทางที่ เขาควรจะไป
- 13 พระองค์เสด็จลงมาบนภูเขาซีนายและตรัสกับเขาจากฟ้าสวรรค์ และประทานคำตัดสินอันชอบ และพระราชบัญญัติ ที่แท้ กฎเกณฑ์และพระบัญญัติที่ดีแก่เขา
- 14 และพระองค์ทรงให้เขาทราบถึงวันสะบาโตบริสุทธิ์ของพระองค์ และทรงบัญชาข้อบังคับ กฎเกณฑ์และพระราช บัญญัติทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์
- 15 พระองค์ประทานอาหารแก่เขาจากฟ้าสวรรค์แก้ความหิว และทรงนำน้ำออกมาจากศิลาให้เขาแก้กระหาย และ พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะให้เขาเข้าไปยึดแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะประทานให้เขา
- 16 แต่เขาทั้งหลาย คือบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายได้ประพฤติอย่างหยิ่งยโส และแข็งคอของเขาเสีย มิได้ เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์
- 17 เขาทั้งหลายปฏิเสธไม่เชื่อฟัง และไม่เอาใจใส่ในการมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงประกอบขึ้นท่ามกลางเขา แต่เขา แข็งคอของเขา และในการกบฏนั้นได้แต่งตั้งหัวหน้าเพื่อจะกลับไปสู่ความเป็นทาสเขา แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พร้อมที่จะทรงให้อภัย มีพระหทัยเมตตาและกรุณา ทรงพระพิโรธช้า และทรงอดมด้วยความเมตตา และมีได้ทรงละทิ้ง เขาทั้งหลาย
- 18 แม้ว่าเขาทั้งหลายได้สร้างรูปวัวหล่อไว้สำหรับตัวและกล่าวว่า 'นี่คือพระเจ้าของเรา' ผู้ทรงนำเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์' และได้กระทำการหมิ่นประมาทอย่างใหญ่หลวง
- 19 ด้วยพระกรุณาซบซ่อนของพระองค์ พระองค์ก็ได้ทรงละทิ้งเขาในถิ่นทุรกันดาร เสาเมฆซึ่งนำเขาในกลางวันมิ ได้ปรากฏจากเขาไป หรือเสาเพลิงในกลางคืนซึ่งให้แสงแก่เขาตามทางซึ่งเขาควรจะไปก็ได้ขาดไป
- 20 พระองค์ประทานพระวิญญาณอันประเสริฐให้สั่งสอนเขา และมีได้ทรงยับยั้งมานาของพระองค์เสียจากปากของเขา ทั้งหลาย และประทานน้ำแก้กระหายของเขา
- 21 เออ พระองค์ทรงชูปะเหลียงเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี และเขามีได้ขาดสิ่งใดเลย เสื้อผ้าของเขาไม่ขาดวัน และเท้าของเขามีได้บวม
- 22 และยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงมอบราชอาณาจักรและชนชาติทั้งหลายแก่เขา และทรงปิ่นให้เขาตามเขตแดน เขา จึงได้ยึดแผ่นดินแห่งสิโหน และแผ่นดินของกษัตริย์แห่งเมืองเฮชบอน และแผ่นดินของโอกษัตริย์แห่งเมืองบาชาน
- 23 พระองค์ทรงทวี่ลูกหลานของเขาอย่างดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ และพระองค์ทรงนำเขาเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ ตรัสสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของเขาให้เข้าไปยึดนั้น
- 24 ลูกหลานเหล่านั้นจึงเข้าไปและยึดแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงปราบปรามชาวแผ่นดินนั้น คือคานาอันให้พ้นหน้า เขา และทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของเขา พร้อมกับกษัตริย์และชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น ให้ได้กระทำแก่ คนเหล่านั้นตามชอบใจเขา
- 25 และเขาจึงเข้ายึดหัวเมืองที่มีป้อม และแผ่นดินอุดม และถือกรรมสิทธิ์เรือนซึ่งเต็มด้วยของดีทั้งปวง ทั้งที่ซึ่งน้ำซึ่ง สกัดไว้ สวนองุ่น สวนมะกอกเทศ และต้นผลไม้มากมาย เขาจึงได้กินอิ่มจนอ้วน และปิตินดีในพระคุณยิ่งของ พระองค์

- 26 ถึงกระนั้นก็ดี เขาไม่เชื่อฟังและได้กบฏต่อพระองค์ เห็ยงพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้เบื้องหลัง และได้ฆ่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ ผู้ซึ่งได้ตักเตือนเขาเพื่อให้เขากลับมาหาพระองค์ และเขากระทำการหมิ่นประมาทอย่างใหญ่หลวง
- 27 เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา ผู้ซึ่งกระทำให้เขาทนทุกข์และในเวลาแห่งการทนทุกข์ของเขานั้น เขาร้องทูลต่อพระองค์ และพระองค์ทรงฟังเขาจากฟ้าสวรรค์ พระองค์ได้ประทานบรรดาผู้ช่วยแก่เขา ผู้ได้ช่วยเขาให้พ้นจากมือศัตรูของเขาตามพระกรุณาซบซ้อนของพระองค์
- 28 แต่เมื่อเขาพักสงบแล้ว เขาก็กระทำความชั่วต่อพระพักตร์พระองค์อีก พระองค์จึงทรงสละเขาไว้ในมือศัตรูของเขา ศัตรูจึงได้ปกครองเขา ถึงกระนั้นเมื่อเขาหันมาร้องทูลต่อพระองค์ พระองค์ทรงฟังเขาจากฟ้าสวรรค์ และพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นหลายครั้งหลายหน ตามพระกรุณาของพระองค์
- 29 และพระองค์ทรงตักเตือนเขา เพื่อว่าเขาจะทรงหันเขาให้กลับมาสู่พระราชบัญญัติของพระองค์ แต่เขาก็ยังประพฤติอย่างเยอหยิ่งอวดดี ไม่ยอมเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ แต่ได้กระทำความผิดต่อคำตัดสินของพระองค์ (อันเป็นข้อปฏิบัติซึ่งมนุษย์จะดำรงชีพอยู่ได้) และได้หันปาดื้อและคอแข็งเข้าสู่และมิได้เชื่อฟัง
- 30 พระองค์ทรงอดทนกับเขาอยู่หลายปี และทรงเตือนเขาด้วยพระวิญญาณของพระองค์ทางผู้พยากรณ์ของพระองค์ เขาก็ยังไม่เชื่อฟัง เพราะฉะนั้นพระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น
- 31 ถึงกระนั้นด้วยพระกรุณาซบซ้อนของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงกระทำให้เขาพินาศหรือละทิ้งเขาเสีย เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระเมตตาและพระกรุณา
- 32 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นพระเจ้าใหญ่ยิ่ง ทรงฤทธิ์และน่าเกรงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตา ฉะนั้นบัดนี้ขอพระองค์อย่าทรงเห็นว่าความทุกข์ยากลำบากทั้งสิ้นนั้นเป็นแต่สิ่งเล็กน้อยซึ่งบังเกิดขึ้นกับข้าพระองค์ทั้งหลาย กับบรรดากษัตริย์ของข้าพระองค์ กับบรรดาเจ้านาย บรรดาปุโรหิต บรรดาผู้พยากรณ์ บรรพบุรุษ และชนชาติของพระองค์ทั้งสิ้น ตั้งแต่สมัยกษัตริย์อัสซีเรีย จนถึงวันนี้
- 33 แต่ในบรรดาสิ่งที่เกิดขึ้นแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ยุติธรรม เพราะพระองค์ทรงประกอบกิจอย่างเที่ยงตรง แต่ข้าพระองค์ทั้งหลายประพฤติอย่างชั่วร้าย
- 34 บรรดากษัตริย์ เจ้านาย ปุโรหิต และบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย มิได้รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ หรือเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และพระโอวาทของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงเตือนเขา
- 35 เพราะเขาทั้งหลายมิได้ปรนนิบัติพระองค์ในราชอาณาจักรของเขา ในพระคุณยิ่งของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่เขา และในแผ่นดินที่ใหญ่อุดมซึ่งพระองค์ทรงยกให้แก่เขา และเขามิได้หันกลับจากการชั่วร้ายของเขา
- 36 ดูเถิด วันนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นทาสในแผ่นดินที่พระองค์ประทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย เพื่อให้ได้รับประทานพืชผลกับของอันดีของมัน ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นทาสในแผ่นดินนั้น
- 37 และผลผลิตอันมากมายของแผ่นดินนั้นก็ตกแก่กษัตริย์ผู้ที่พระองค์ทรงตั้งไว้เหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย ด้วยเหตุบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย เขาทั้งหลายมีอำนาจเหนือร่างกาย และเหนือฝูงสัตว์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย ตามความพอใจของเขาทั้งหลาย และข้าพระองค์ทั้งหลายทุกข์นัก
- 38 เหตุบรรดาสิ่งเหล่านี้เราทั้งหลายจึงกระทำพันธสัญญามั่นคงและบันทึกไว้ เจ้านาย คนเลวและปุโรหิตของเราทั้งหลายจึงประทับตราของเขาไว้"

บท 10

ปรรดาผู้ที่ประทับตราของเขาไว้คือ เนหะมีย์ผู้ว่าราชการ ผู้เป็นบุตรชายฮาคาเลียห์ เศเดคียาห์

2 เสโรอาห์ อาซารียาห์ เยเรมีย์

3 ปาซเซอร์ อามารียาห์ มัลคียาห์

4 ฮัทธัช เชบานียาห์ มัลลุก

5 ฮาริม เมเรโมท โอบาดีห์

6 ดาเนียล กินเนโธน บารุค

7 เมซูลลาม อาบียาห์ มียามิน

8 มาอาซียาห์ บิลกัย เชโมอาห์ คนเหล่านี้เป็นปุโรหิต

9 และคนเลวคือ เยชูอาผู้เป็นบุตรชายอาซันยาห์ บินนุยลูกหลานเฮนาดัด ชัดมีเอล

10 และพี่น้องของเขา เชบานียาห์ โฮดียาห์ เคลิทา เปโลยาห์ ฮานัน

- 11 มีคา เรโอบ ฮาซาบิยาห์
- 12 ศักเกอร์ เซเรบิยาห์ เซบานิยาห์
- 13 โสดียาห์ บานี เบนินู
- 14 บรรดาหัวหน้าของประชาชนคือ ปาโรส ปาห์ทโมอับ เอลาม ศัทธู บานี
- 15 บุณนี อัสกาด เบบัย
- 16 อาโดเนียห์ ปิกวีย อาติน
- 17 อาเทอร์ เฮเซคิยาห์ อัสซูร์
- 18 โสดียาห์ ฮาซุม เบไซ
- 19 ฮาริฟ อานาโธท เนบัย
- 20 มักปืออาช เมซูลลาม เฮซีร์
- 21 เมเซซาเบล ศาโดก ยาดดูวา
- 22 เป-ลาทียาห์ ฮานัน อานายาห์
- 23 โยเซยา ฮานันยาห์ หัสซุบ
- 24 ฮัลโลเทซ ปิลหา โซเบก
- 25 เรอูม ฮาซันนาห์ มาอาเสอาห์
- 26 อาหิอาห์ ฮานัน อานัน
- 27 มัลลูค ฮาริม บาอานาห์
- 28 ส่วนประชาชนนอกนั้น บรรดาปุโรหิต คนเลวี คนเฝ้าประตู นักร้อง คนใช้ประจำพระวิหาร และคนทั้งปวงผู้ได้แยกตัวออกจากชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินเหล่านั้นมาถือพระราชบัญญัติของพระเจ้า ทั้งภรรยาของเขา บุตรชาย บุตรสาวของเขา และคนทั้งปวงผู้มีความรู้และความเข้าใจ
- 29 ได้สมทบกับพี่น้องของเขา กับขุนนางของเขา ได้เข้าในการสาปแช่งและในการปฏิญาณที่จะดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งทรงมอบไว้ทางโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า และที่จะปฏิบัติและกระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และตามคำตัดสินและกฎเกณฑ์ของพระองค์
- 30 และที่เราทั้งหลายจะไม่ยกบุตรสาวของเราให้แก่ชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนั้น และไม่รับบุตรสาวของเขาทั้งหลายให้แก่บุตรชายของเรา
- 31 และถ้าชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนั้นนำเครื่องใช้หรือข้าวอย่างใดมาขายในวันสะบาโต เราจะไม่ซื้อจากเขาในวันสะบาโตหรือในวันบริสุทธิ์ และเราจะไม่เก็บผลของปีที่เจ็ด และไม่เก็บหนี้สินทุกอย่าง
- 32 และเราทั้งหลายกำหนดไว้ว่าจะให้คิดกับตัวเราเป็นรายปีให้เสียคนละจำนวนหนึ่งส่วนสามเชเซล เพื่อการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา
- 33 คือให้เป็นราคาขนมปังหน้าพระพักตร์ ธัญญาหารเนื่องนิตย์ เครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ สำหรับสะบาโตต่างๆ วันขึ้นหนึ่งค่ำ เทศกาลกำหนดต่างๆ สิ่งของบริสุทธิ์ และเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อทำการลบมลทินบาปของพวกอิสราเอลสำหรับงานทุกอย่างในพระนิเวศของพระเจ้าของเราทั้งหลาย
- 34 เราได้จับสลากด้วย คือบรรดาปุโรหิต คนเลวี และประชาชนทั้งหลายเพื่อเอาฟืนถวาย นำเข้ามาในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ตามเรือนบรรพบุรุษของเรา ตามเวลากำหนดเป็นปีๆไป เพื่อเผาบนแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ
- 35 และเพื่อนำผลแรกแห่งที่ดินของเรา และผลแรกของผลต้นไม้ทั้งสิ้นทุกปี มายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
- 36 และจะนำบุตรชายหัวปี และสัตว์หัวปีของเรา ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ และลูกหัวปีแห่งฝูงวัว และฝูงแพะแกะของเรามายังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ยังปุโรหิตผู้ปรนนิบัติอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา
- 37 และที่จะนำยอดแป้งเปียกของเรา สิ่งบริจาคนของเรา ผลไม้ของต้นไม้ทุกต้น น้ำมันและน้ำมัน มายังบรรดาปุโรหิตมายังห้องพระนิเวศของพระเจ้าของเรา และที่จะนำสิบชักหนึ่งจากแผ่นดินของเรามาให้คนเลวี เพราะคนเลวีเป็นผู้เก็บสิบชักหนึ่งแห่งงานของเราจากหัวเมืองชนบททั้งสิ้นของเรา
- 38 และปุโรหิต ลูกหลานของอาโรน จะอยู่กับคนเลวีเมื่อคนเลวีได้รับสิบชักหนึ่ง และคนเลวีจะนำสิบชักหนึ่งของสิบชักหนึ่งมายังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา มายังห้อง ยังคงล้างพัสดุ

39 เพราะประชาชนอิสราเอลและคนเลวีจะนำส่วนบริจาดคือ ข้าว น้ำองุ่นใหม่และน้ำมัน มายังห้องซึ่งเป็นที่เก็บเครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์ และที่อยู่ของปุโรหิตผู้ปรนนิบัติ และคนเฝ้าประตู และนักร้อง เราจะไม่เพิกเฉยต่อพระนิเวศของพระเจ้าของเรา

บท 11

พวกระมุขของประชาชนอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม และประชาชนนอกนั้นจับสลากกัน เพื่อจะนำเอาคนส่วนหนึ่งในสิบส่วนให้เข้าไปอยู่ในเยรูซาเล็มนครบริสุทธิ์ ฝ่ายอีกเก้าส่วนสิบนั้นให้อยู่ในหัวเมืองต่างๆ

2 และประชาชนได้ไ้โมนาแก่บรรดาผู้ที่สมัครใจไปอยู่ในเยรูซาเล็ม

3 ต่อไปนี้เป็นหัวหน้ามณฑลที่มาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม แต่ในหัวเมืองของประเทศยูดาห์ต่างคนต่างอาศัยอยู่ในที่ดินของตนในหัวเมืองของตน คืออิสราเอล บรรดาปุโรหิต คนเลวี คนใช้ประจำพระวิหาร และลูกหลานข้าราชการของซาโลมอน

4 บางคนในลูกหลานของยูดาห์และลูกหลานของเบนยามินอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม ลูกหลานของยูดาห์มี อาสาياهوบุตรชายอุสซียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเซฟาติยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาหะเลเล แห่งคนเปเรศ

5 และมาอาเสอาห์บุตรชายบารุค ผู้เป็นบุตรชายคลโฮเซห์ ผู้เป็นบุตรชายฮาซายาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาดาياهو ผู้เป็นบุตรชายโยยาริบ ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายชาวชิโลห์

6 ลูกหลานของเปเรศทั้งสี่ที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม มีคนเก่งกล้า สี่ร้อยหกสิบแปดคน

7 และต่อไปนี้เป็นคนเบนยามิน คือสัลลูปบุตรชายเมซูลาม ผู้เป็นบุตรชายโยเอด ผู้เป็นบุตรชายเปดาياهو ผู้เป็นบุตรชายโคลายาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอิธิเอล ผู้เป็นบุตรชายเชซายาห์

8 และถัดเขาไปคือ กับบัย สัลลัย มีเก้าร้อยยี่สิบแปดคน

9 โยเอลบุตรชายศิครีเป็นผู้ดูแลเขาทั้งหลาย และเหนือเมืองนั้นยูดาห์บุตรชายเสนูอาห์เป็นที่สอง

10 จากบรรดาปุโรหิตคือ เยดาياهوบุตรชายโยยาริบ ยาคีน

11 เสโรياهوบุตรชายอิลคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมซูลาม ผู้เป็นบุตรชายศาโดค ผู้เป็นบุตรชายเมรายาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาหิหุบ ผู้ปกครองพระนิเวศของพระเจ้า

12 และพี่น้องของเขาที่ทำงานอยู่ในพระนิเวศ มีแปดร้อยยี่สิบสองคน และอาดาياهوบุตรชายเยโรธัม ผู้เป็นบุตรชายเปเลياهو ผู้เป็นบุตรชายอัมชี ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายปาซเซอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัลคิยาห์

13 และพี่น้องของเขา ประมุขของบรรพบุรุษ มีสองร้อยสี่สิบสองคน และอามาซัสบุตรชายอาซารเอล ผู้เป็นบุตรชายอัคซัย ผู้เป็นบุตรชายเมซิลเลโมท ผู้เป็นบุตรชายอิมเมอร์

14 และพี่น้องของเขาเป็นทาสแล้วทหาร มีหนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน ผู้ดูแลของเขาชื่อ ศับดีเอลบุตรชายของคนใหญ่คนโตคนหนึ่ง

15 จากคนเลวีคือ เซโมอาห์บุตรชายหัสซูบ ผู้เป็นบุตรชายอัสรักัม ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายบุณนี

16 และชั้นเบญจกับโยซาบาด จากพวกหัวหน้าของคนเลวี ผู้ควบคุมการงานภายนอกพระนิเวศของพระเจ้า

17 และมัธธานียาห์บุตรชายมีคา ผู้เป็นบุตรชายศับดี ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ ผู้เป็นหัวหน้าในการเริ่มต้นการไ้โมนา พระคุณในการอธิษฐาน และบัลบูคิยาห์เป็นที่สองในหมู่พี่น้องของเขา และอับดาบุตรชายซัมมูวา ผู้เป็นบุตรชายกาลาล ผู้เป็นบุตรชายเยดูธุน

18 คนเลวีทั้งหมดในนครบริสุทธิ์มี สองร้อยแปดสิบสี่คน

19 คนเฝ้าประตูมี อักซูป ทัลโมนและพี่น้องของเขา ผู้เฝ้าบรรดาประตูมีหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน

20 คนอิสราเอลนอกนั้น ที่เป็นพวกปุโรหิตและคนเลวี อยู่ในหัวเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์ ทุกคนอยู่ในที่ดินมรดกของเขา

21 แต่คนใช้ประจำพระวิหารอยู่ที่โอเฟล และสื้หะกับกิชปาควบคุมคนใช้ประจำพระวิหาร

22 ผู้ดูแลคนเลวีในเยรูซาเล็มคือ อุสซัยบุตรชายบานี ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมัธธานียาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีคา สำหรับลูกหลานของอาสาฟ พวกนักร้องดูแลการงานพระนิเวศของพระเจ้า

23 เพราะมีพระบัญชาจากกษัตริย์ถึงเรื่องเขา และมีของปิ่นส่วนที่ได้ตกลงกันไว้สำหรับนักร้อง ตามที่ต้องการทุกๆวัน

24 และเปธาหิยาห์บุตรชายเมเชซาเบล คนเศ-ราห์ บุตรชายยูดาห์เป็นสนองโอรุของกษัตริย์ในเรื่องกิจการต่างๆอัน

เกี่ยวกับประชาชน

- 25 ส่วนที่ชนบทและไร่นาของชนบทเหล่านั้น ประชาชนพวกยูดาห์บางคนอาศัยอยู่ในศิรียาอาราบา และชนบทของเมืองนั้น และในดีบอนกับชนบทของเมืองนั้น และในเยซับเซเอลกับชนบทของเมืองนั้น
- 26 และในเยซุอาห์กับในโมลาดาห์ และเบธเปเลต
- 27 ในฮาซารซูอัล ในเบเออร์เซบากับชนบทของเมืองนั้น
- 28 ในสิกลาก ในเมโคโนห์กับชนบทของเมืองนั้น
- 29 ในเอนริมโมน ในโคธราห์ ในยารมูท
- 30 ศาโนอาห์ อุดุลลัมและชนบทของเมืองนั้น ลาคีซและไร่นาของเมืองนั้น อาเซคาห์กับชนบทของเมืองนั้น เขาจึงตั้งค่ายจากเบเออร์เซบาถึงหุบเขาอินโนม
- 31 ประชาชนเบนยามินอยู่ต่อจากเกบาไปด้วย ที่มิกมาซ ที่อัยยา เบธเอลและชนบทของเมืองนั้น
- 32 ที่อานาโธท โนบ อานานิยาห์
- 33 ฮาโธร์ รามา กิธทอิม
- 34 ฮาจิต เสโบอิม เนบัลลัท
- 35 โลด และโอโน หุบเขาของพวกเขาข้างฝีมือ
- 36 และบางส่วนของคนเลวีอยู่ในยูดาห์และในเบนยามิน

บท 12

ต่อไปนี้เป็นปุโรหิตและคนเลวีที่ขึ้นมากับเศรubbabเบลบุตรชายเฮอัลทิเอล และกับเยซุอาห์คือ เสโรอาห์ เยเรมีย์ เอสรา

- 2 อามาริยาห์ มัลลูค ฮัทซัซ
- 3 เซคานิยาห์ เรอูม เมเรโมท
- 4 อิดโด กิเนนโธน อาบิยาห์
- 5 มียามิน มาอาดียาห์ บิลกาห์
- 6 เซไมอาห์ โยยาริบ เยดาياهو
- 7 สัลลู อาโมค อิลคิยาห์ เยดาياهو คนเหล่านี้เป็นปุโรหิตใหญ่และพี่น้องของเขาในสมัยของเยซุอา
- 8 คนเลวีคือ เยซุอา บินนุย ซัดมีเอล เซเรบิยาห์ ยูดาห์ และมัธธานิยาห์ ผู้ซึ่งดูแลการเพลงโมทนาพร้อมกับพี่น้องของเขา
- 9 และบัคบูคิยาห์ กับอุไนพี่น้องของเขา ยืนอยู่ตรงกันข้ามในการปรนนิบัติ
- 10 และเยซุอาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อโยยาคิม โยยาคิมให้กำเนิดบุตรชื่อเอลียาซิบ เอลียาซิบให้กำเนิดบุตรชื่อโยยาดา
- 11 โยยาดาให้กำเนิดบุตรชื่อโยนาธาน และโยนาธานให้กำเนิดบุตรชื่อยาดดัว
- 12 และในรัชกาลโยยาคิม มีปุโรหิตผู้เป็นประมุขของบรรพบุรุษคือ ของคนเสโรอาห์มี เมรายาห์ ของคนเยเรมีย์มี ฮานานิยาห์
- 13 ของคนเอสราห์มี เมซูลลาม ของคนอามาริยาห์มี เยโฮฮานัน
- 14 ของคนมัลลูคมี โยนาธาน ของคนเซบานิยาห์มี โยเซฟ
- 15 ของคนฮาริมมี อัคนา ของคนเมรายาห์มี เฮลกาย
- 16 ของคนอิดโดมี เซคาริยาห์ ของคนกิเนนโธนมี เมซูลลาม
- 17 ของคนอาบิยาห์มี ศิครี ของคนมียามิน ของคนโมอัดยาห์มี ปิลัย
- 18 ของคนบิลกาห์มี ซัมมูวา ของคนเซไมอาห์มี เยโฮนาธาน
- 19 และของคนโยยาริบมี มัทเธนัย ของคนเยดาياهوมี อุสซี
- 20 ของคนสัลลัสมิ คาลัสย ของคนอาโมคมี เอเบอร์
- 21 ของคนอิลคิยาห์มี ฮาซาบิยาห์ ของคนเยดาياهوมี เนธันเอล
- 22 ส่วนคนเลวีในสมัยของเอลียาซิบ โยยาดา โยฮานัน และยาดดัว ชื่อประมุขของบรรพบุรุษมีบันทึกไว้ทั้งบรรดาปุโรหิตจนถึงรัชสมัยของดาร์อิอัสคนเปอร์เซีย

- 23 ลูกหลานของเลวี ประมุขของบรรพบุรุษ มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร จนสมัยของโยฮันันบุตรชายเอลียาซิบ
- 24 และหัวหน้าของคนเลวีคือ ฮาซาบิยาห์ เซเรบิยาห์ และเยชูอาบุตรชายชดมีเอล กับญาติพี่น้องของเขาอยู่ตรงกันข้ามที่จะสรรเสริญและโมทนาพระคุณ ตามบัญญัติของดาวิดคนของพระเจ้า เป็นยามๆไป
- 25 มีทธานิยาห์ บัคคิยาห์ โอบาดีห์ เมซูลลาม ทัลโมน และอัสซูป เป็นคนเฝ้าประตู ยืนเฝ้าอยู่ที่โรงพัสดูของประตู
- 26 คนเหล่านี้อยู่ในสมัยของโยยาคิมบุตรชายเยชูอา ผู้เป็นบุตรชายโยชาดัค และในสมัยของเนหะมีย์ผู้ว่าราชการ กับในสมัยของเอสราปุโรหิต และธรรมาจารย์
- 27 คราวเมื่อทำพิธีมอบถวายกำแพงเยรูซาเล็ม เขาได้แสวงหาคนเลวีตามที่ของเขาทั่วทุกแห่ง เพื่อจะนำเขามาที่เยรูซาเล็ม เพื่อฉลองมอบถวายด้วยความยินดี ด้วยการโมทนาและด้วยการร้องเพลง ด้วยฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู่
- 28 ลูกหลานพวกนักร้องได้รวมกันมาจากมณฑลรอบเยรูซาเล็ม และจากชนบทของชาวเนโทฟาห์
- 29 ทั้งมาจากกวศวานกิลกาล และจากเซตเคบาและอัสมาเวท เพราะบรรดานักร้องได้สร้างชนบทของตนรอบเยรูซาเล็ม
- 30 บรรดาปุโรหิตและคนเลวีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ และเขาทั้งหลายได้ชำระประชาชน และประตูเมือง กับกำแพงให้บริสุทธิ์
- 31 แล้วข้าพเจ้าได้นำเจ้านายแห่งยูดาห์ขึ้นบนกำแพง และแต่งตั้งให้คณะใหญ่สองคณะ เป็นผู้กล่าวโมทนาและเดินเป็นกระบวนแห่ คณะหนึ่งไปทางขวาขึ้นไปบนกำแพงจนถึงประตูกองขยะ
- 32 และถัดเขาไปมี โยซาบับ และเจ้านายแห่งยูดาห์ครึ่งหนึ่ง
- 33 กับอาซาริยาห์ เอสรา เมซูลลาม
- 34 ยูดาห์ เบนยามิน เซไมอาห์ และเยเรมีย์
- 35 และบุตรชายของพวกปุโรหิตบางคนที่มีแต่ชื่อ เศคาริยาห์บุตรชายโยนาธาน ผู้เป็นบุตรชายเซไมอาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีทธานิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีคายาห์ ผู้เป็นบุตรชายซักเกอร์ ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ
- 36 กับญาติพี่น้องของเขาชื่อ เซไมอาห์ อาซาเรล มิลาลัย กิลาลัย มายัย เนซันเอลและยูดาห์ ฮานานี พร้อมกับเครื่องดนตรีของดาวิดคนของพระเจ้า และเอสราธรรมาจารย์ได้เดินนำหน้าเขา
- 37 ที่ประตูน้ำพุ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับพวกเขา เขาทั้งหลายเดินขึ้นบันไดของนครดาวิด ที่ทางขึ้นกำแพงเหนือพระราชวังของดาวิดถึงประตูน้ำทางทิศตะวันออก
- 38 อีกคณะหนึ่งที่กล่าวคำโมทนาเดินไปทางตรงกันข้าม และข้าพเจ้าตามเขาไป พร้อมกับประชาชนครึ่งหนึ่ง บนกำแพงเหนือหอคอยเตาไฟ ถึงกำแพงกว้าง
- 39 และเหนือประตูเอฟราอิม และทางประตูเก่า และทางประตูปลา และหอคอยฮานันเอล และหอคอยเมอาห์ ถึงประตูแกะ และเขามายหยุดอยู่ที่ประตูยาม
- 40 คณะทั้งสองผู้กล่าวคำโมทนาได้มายืนอยู่ที่พระนิเวศของพระเจ้า ทั้งข้าพเจ้าและเจ้าหน้าที่ครึ่งหนึ่งอยู่กับข้าพเจ้า
- 41 กับปุโรหิตที่ถือแต่ชื่อ เอลียาคิม มาอาเสอาห์ มินยามิน มีคายาห์ เอลีโอนัย เศคาริยาห์ กับฮานันยาห์
- 42 และมาอาเสอาห์ เซไมอาห์ เอลาอาซาร์ อูสซีย์ เยโฮฮานัน มัลคิยาห์ เอลาม และเอเซอร์ และบรรดานักร้องได้ร้องเพลงด้วยเสียงดัง มีอิสราหิยาห์เป็นหัวหน้าของเขา
- 43 และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องสัत्वบูชาใหญ่โตในวันนั้น และเปรมปรีดิ์ เพราะพระเจ้าทรงกระทำให้เขาเปรมปรีดิ์ด้วยความชื่นบานใหญ่ยิ่ง พวกภรรยาและเด็กก็เปรมปรีดิ์ด้วย และความชื่นบานของเยรูซาเล็มก็ได้ยินไปไกล
- 44 ในวันนั้น เขาแต่งตั้งบางคนให้ดูแลห้องสำหรับพัสดู ของบริจาด ผลไม้ร่วนแรก ส่วนสิบชักหนึ่ง ให้รวบรวมปันส่วนซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสำหรับปุโรหิตและคนเลวีเข้ามาไว้ในนั้น ตามไรนาในหัวเมืองเหล่านั้น เพราะยูดาห์เปรมปรีดิ์ด้วยเรื่องบรรดาปุโรหิต และคนเลวีผู้ปรนนิบัติอยู่นั้น
- 45 และทั้งพวกนักร้องและพวกเฝ้าประตูได้ทำการปรนนิบัติพระเจ้าของเขาและทำการชำระให้บริสุทธิ์ ตามพระบัญชาของดาวิดและของซาโลมอนราชโอรสของพระองค์
- 46 เพราะในสมัยดาวิดและอาสาฟในดึกดำบรรพ์นั้นมีหัวหน้าพวกนักร้อง และมีบทเพลงสรรเสริญ และบทเพลงโมทนาพระคุณพระเจ้า
- 47 และอิสราเอลทั้งปวงในสมัยของเศรุบบาเบลและในสมัยของเนหะมีย์ ได้ให้ปันส่วนตามต้องการทุกวันแก่นักร้อง และคนเฝ้าประตู และเขาได้กันส่วนของคนเลวีไว้ต่างหาก และคนเลวีได้กันส่วนของลูกหลานอาโรนไว้ต่างหาก

- 1 ในวันนั้น เขาอ่านหนังสือของโมเสสให้ประชาชนฟัง และเขาพบที่มีเขียนไว้ว่า ไม่ควรรำให้คนอัมโมหรือคนโง่เข้าไปในที่ชุมนุมของพระเจ้าเป็นนิตย์
- 2 เพราะเขามิได้อาหารและน้ำมาต้อนรับคนอิสราเอล แต่ได้จ้างบาลาฮัมให้มาต่อต้านและแข่งเขา แต่พระเจ้าของเราทรงเปลี่ยนคำแข่งเป็นพร
- 3 และอยู่มาเมื่อประชาชนได้ยินพระราชบัญญัติ เขาก็แยกอิสราเอลออกเสียจากคนต่างด้าวทั้งปวง
- 4 ก่อนหน้านั้น เอลียาซิบปุโรหิตผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลห้องในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา และผู้เกี่ยวพันกับโทบิอาห์
- 5 ได้จัดห้องใหญ่ห้องหนึ่งให้โทบิอาห์ เป็นห้องที่แต่ก่อนใช้เก็บธัญญาหาร กายาน เครื่องใช้ต่างๆ และสิบชักหนึ่งที่เป็นข้าว น้ำมันใหม่ และน้ำมัน ซึ่งเขาให้ไว้ตามบัญญัติให้แก่คนเลวี นักร้อง คนเฝ้าประตูและของบริจาศสำหรับปุโรหิต
- 6 เมื่อเกิดเรื่องนี้ข้าพเจ้ามิได้อยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะในปีที่สามสิบสองแห่งรัชกาลอาธาสเซอร์ซัสกษัตริย์แห่งบาบิโลนนั้น ข้าพเจ้าได้ไปเฝ้ากษัตริย์ และอีกไม่กี่วันข้าพเจ้าก็ถูกลากษัตริย์
- 7 และมายังเยรูซาเล็ม แล้วข้าพเจ้าจึงทราบความชั่วร้ายซึ่งเอลียาซิบได้กระทำเพื่อโทบิอาห์ คือจัดห้องภายในบริเวณพระนิเวศของพระเจ้าให้เขา
- 8 ข้าพเจ้าโกรธนัก และข้าพเจ้าก็โยนเครื่องแต่งเรือนทั้งสิ้นของโทบิอาห์ออกจากห้อง
- 9 แล้วข้าพเจ้าสั่งให้เขาชำระห้อง และข้าพเจ้าก็นำเครื่องใช้ประจำพระนิเวศของพระเจ้า ทั้งธัญญาหารกับกายานกลับมาไว้ที่นั่นอีก
- 10 และข้าพเจ้ายังทราบอีกว่า ส่วนของคนเลวี่นั้น เขาก็มิได้มอบให้ เพราะฉะนั้นคนเลวี่และนักร้องผู้ปฏิบัติกิจการงานต่างก็หนีกลับไปยังไร่นาของตน
- 11 ข้าพเจ้าจึงต่อว่าเจ้าหน้าที่และพูดว่า "ทำไมจึงทอดทิ้งพระนิเวศของพระเจ้าเสีย" ข้าพเจ้าจึงรวบรวมเขากลับมา และตั้งเขาไว้ตามตำแหน่งของเขาอีก
- 12 และยูดาห์ทั้งปวงได้นำสิบชักหนึ่งที่เป็นข้าว น้ำมันใหม่ และน้ำมันเข้ามายังเรือนพัสดุ
- 13 ข้าพเจ้าได้แต่งตั้งคนให้ดูแลเรือนพัสดุคือ เซเลมียาห์ปุโรหิต ศาโดกธรรมาจารย์ และเปดายาห์แห่งคนเลวี่ และผู้ช่วยของเขาคือ ฮานันบุตรชายศักเกอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัทธานิยาห์ เพราะนับได้ว่าเขาสัตย์ซื่อ และหน้าที่ของเขาคือแจกจ่ายแก่พวกพี่น้อง
- 14 "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ และขออย่าทรงลบหลู่การที่ดีทั้งหลายของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์ได้กระทำ เพื่อพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์ และเพื่อการปรนนิบัติในที่นั้น"
- 15 ครั้งนั้นในยูดาห์ ข้าพเจ้าเห็นคนยำน้ำมันในวันสะบาโต และนำฟ่อนข้าวเข้ามาบรรทุกหลังลา ทั้งน้ำมัน ผลองุ่น มะเดื่อ และภาระทุกอย่าง ซึ่งเขานำมายังเยรูซาเล็มในวันสะบาโต ข้าพเจ้าได้ตักเตือนเขาในวันที่เขาทั้งหลายขายอาหาร
- 16 และมีคนชาวไทระอาศัยอยู่ในเมืองได้นำปลาและสินค้าทุกอย่างเข้ามาขายในวันสะบาโตแก่ประชาชนยูดาห์ และในเยรูซาเล็ม
- 17 แล้วข้าพเจ้าได้ต่อว่าพวกขุนนางแห่งยูดาห์ และพูดกับเขาว่า "ทำไมท่านทั้งหลายกระทำความชั่วร้ายเช่นนี้ กระทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน
- 18 บรรพบุรุษของท่านมิได้กระทำเช่นนี้หรือ และพระเจ้าของเรามิได้ทรงนำเหตุร้ายทั้งสิ้นให้ตกอยู่บนเราและบนเมืองนี้หรือ ท่านยังจะนำพระพิโรธยิ่งกว่านั้นมาเหนืออิสราเอลด้วยการกระทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน"
- 19 และอยู่มาพอเริ่มมืดที่ประตูเมืองเยรูซาเล็มก่อนวันสะบาโต ข้าพเจ้าได้บัญชาให้ปิดประตูเมือง และสั่งว่า ไม่ให้เปิดจนกว่าจะพ้นวันสะบาโตแล้ว และข้าพเจ้าก็ตั้งข้าราชการบางคนของข้าพเจ้าให้ดูแลประตูเมือง ว่าไม่ให้નાภาระสิ่งใดเข้ามาในวันสะบาโต
- 20 แล้วพวกพ่อค้าและพวกขายสินค้าทุกชนิดค้างอยู่นอกเยรูซาเล็มหนึ่ง หรือสองวัน
- 21 ข้าพเจ้าได้ตักเตือนเขา และพูดกับเขาว่า "ทำไมท่านมานอนอยู่ข้างกำแพงเมือง ถ้าท่านทำอีกข้าพเจ้าจะจับท่าน" ตั้งแต่คราวนั้นมาเขาก็ไม่มาอีกในวันสะบาโต
- 22 และข้าพเจ้าบัญชาคนเลวี่ให้ชำระตัวเขาและมาเฝ้าประตูเมือง เพื่อรักษาวັນสะบาโตให้บริสุทธิ์ "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์ในเรื่องนี้ด้วย และขอทรงไว้ชีวิตข้าพระองค์ตามความยิ่งใหญ่แห่ง

ความเมตตาของพระองค์"

23 ในสมัยนั้นข้าพเจ้าได้เห็นพวกยิวผู้ได้แต่งงานกับหญิงชาวอัสซีโดด อัมโมนและโมอับ

24 และเด็กของเขาค้างหนึ่งพูดภาษาอัสซีโดด เขาพูดภาษาอื่นรู้ไม่ได้ แต่พูดภาษาชนชาติของเขาแต่ละพวก

25 ข้าพเจ้าได้โต้แย้งกับเขา และแช่งเขา และตีเขาบางคนและดึงผมของเขาออก และข้าพเจ้ากระทำให้เขาปฏิญาณในพระนามของพระเจ้า ด้วยข้าพเจ้ากล่าวว่า "เจ้าทั้งหลายอย่ายกบุตรสาวของเจ้าให้แก่บุตรชายของเขา หรือรับบุตรสาวของเขาให้แก่บุตรชายของเจ้า หรือตัวเจ้าเอง

26 ชาวโมมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิได้ทำบาปด้วยเรื่องหญิงอย่างนี้หรือ ท่ามกลางหลายประชาชาติไม่มีกษัตริย์ใดเหมือนพระองค์ และพระเจ้าของพระองค์ก็ทรงรักพระองค์ และพระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวง ถึงกระนั้นก็ดี แม้เป็นพระองค์หญิงต่างชาติก็เป็นเหตุให้พระองค์ทรงทำบาป

27 ควรหรือที่เราจะฟังเจ้าและกระทำความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งนี้ทั้งสิ้น และประพฤติดล่ละเมิดต่อพระเจ้าของเราด้วยการแต่งงานกับหญิงต่างชาติ"

28 บุตรชายคนหนึ่งของโยยาดา ผู้เป็นบุตรชายเอเลียชิบมหาปุโรหิต เป็นบุตรเขยของสันบาลัสท ชาวไฮโรนาอิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขับไล่เขาไปเสียจากข้าพเจ้า

29 "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงเขาทั้งหลาย เพราะว่าเขาทั้งหลายได้กระทำให้การเป็นปุโรหิต และพันธสัญญาของพวกปุโรหิตและคนเลวีเป็นมลทิน"

30 ดังนั้นแหละ ข้าพเจ้าได้ชำระเขาจากต่างดาวทุกอย่าง และข้าพเจ้าได้ตั้งหน้าที่ของบรรดาปุโรหิตและคนเลวีต่างก็ประจักษ์งานของตน

31 ข้าพเจ้าได้จัดให้หาฟีนลวายตามเวลากำหนดและสำหรับผลรุ่นแรกด้วย "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ให้เกิดผลดีเกิด"

For other languages please go to www.wordproject.org